

<p>נגד : פגיעה בכל מיני החיות אינה פסולה מוסרית באותה המידה</p>	<p>בעד : פגיעה בכל מיני החיות פסולה מוסרית באותה המידה</p>
<p>ישנן חיות שהפגיעה בהן היא תוצר הכרחי של דרך הטבע. מכאן, שהפגיעה בהן פחות חמורה מבחינה מוסרית בהשוואה לפגיעה בחיות שאין כל צורך קיומי/טבעי לפגוע בהן.</p> <p>ניתן להתייחס לשרשרת המזון בטבע וכך להציג את הכרח הפגיעה בחלק מן החיות כדבר טבעי שעשוי לחזק את התוקף המוסרי של פגיעה בהן. כמו כן, רצוי לתת דוגמאות של פגיעה "מוסרית" מול פגיעה שאינה כזו (למשל לצורכי מזון מול צייד). הדגש בטענה זו הינו על ההבדל בתכלית הפגיעה במין מסוים, כבסיס להצדקה המוסרית לכך.</p> <p><u>הערה</u>: תחת טענה זו ניתן להתייחס לפגיעה בחיות למען מחקר רפואי ותרומת הדבר לאנושות, או לבחור לדון בכך בצורה מבוססת כטענה נפרדת. במידה ותבחרו לדון בכך תחת טענה זו, הדגש צריך להיות כאמור על התכלית, בעוד שאם תבחרו להתייחס לכך כטענה נפרדת, בהחלט ניתן, ואף רצוי, להתמקד בחשיבות המחקר הרפואי לאדם ולבסס את התוקף המוסרי לפגיעה באמצעות זאת.</p> <p>טענה זו עלתה מבחינת הסוגיה בהיבט סביבתי-טבעי (של הטבע).</p>	<p>פגיעה מכל סוג היא מעשה שאינו מוסרי מטבעו, ולפיכך לא ניתן להתייחס אליה כמוסרית פחות או יותר בהתאם לגורם שנפגע.</p> <p>מכיוון שמעשה הפגיעה יביא בסופו של דבר לאותה תוצאה (לצורך העניין הרג – אם נהרוג חרק, ואם נהרוג כלב, התוצאה היא אותה תוצאה, מותו של בעל החיים) חוסר המוסריות הטמון במעשה זהה בכל אחד מן המקרים. ניתן להקביל זאת לבני אדם ודרך כך להמחיש את חוסר ההיגיון הטמון בכך, שכן כשם שלא נצדיק פגיעה בקבוצות מסוימות באוכלוסייה, שכן מדובר במעשה פסול, כך גם אין מקום להצדיק פגיעה בחלק ממיני החיות.</p> <p>טענה זו עלתה מבחינת הסוגיה בהיבט המוסרי.</p>
<p>הפגם המוסרי הטמון בפגיעה במיני חיות הדומות בתכונותיהן לבני האדם חמור יותר מפגיעה במינים שרחוקים מבחינה זו מהמין האנושי.</p>	<p>אין לבני האדם את המידע הדרוש כדי לדעת בוודאות כיצד בעל חיים חווה את הסבל הכרוך בפגיעה.</p> <p>הצדקה מוסרית של הפגיעה במיני חיות</p>

<p>מתוך השונות האדירה הקיימת בתכונותיהם של המינים השונים ניתן לגזור את רמת החומרה שמאפיינת את הפגיעה בכל אחד מהם. ניתן להתייחס לכך שקיימת הסכמה רווחת לגבי הטענה כי פגיעה בבני אדם הינה דבר פסול מוסרית, ומכאן, שככל שבעל החיים דומה בתכונותיו לאדם, כך הפגיעה בו תיתפס כחמורה יותר, שכן ביכולתו להבין ולעבד את מעשה הפגיעה על השפעותיו השונות. דוגמה רלוונטית לכך היא תגובת הפרה להפרדת צאצאה ממנה, שכן יש בכך כדי לעמוד על הדמיון בתכונות האמורות לבני האדם (בהקשר של הפגיעה).</p> <p>טענה זו עלתה מבחינת הסוגיה בהיבט מדעי.</p>	<p>מסוימים נשענת בעיקרה על מידת הדמיון של בעלי החיים לבני האדם, וכן על יכולתן של החיות לחוות סבל. מכיוון שלבני האדם אין אפשרות לדעת בוודאות כיצד כל חיה חווה את הסבל הכרוך בפגיעה, וכן, כיצד פגיעה זו משפיעה עליה (למשל, האם הפרדת פרה מהצאצא שלה שקולה בהשפעתה להפרדת תרנגולת מהאפרוחים שלה), אזי שלא ניתן לבסס על כך בצורה מהימנה את ההצדקה המוסרית לפגיעה בכל אחד ממיני החיות.</p> <p>טענה זו עלתה מתוך בחינת הסוגיה בהיבט מוסרי.</p>
	<p>דירוג מידת החומרה המוסרית הכרוכה בפגיעה במיני חיות שונים עשוי להעביר את המסר שפגיעה בחיות באופן כללי היא מעשה לגיטימי.</p> <p>ניתן להתייחס לאופן שבו הדבר מתפרש בקרב הדור הצעיר – כאשר רואים שפגיעה בבעלי חיים מסוימים היא מעשה מקובל, חוסר יכולתם להבין את הרציונל ההיררכי שלכאורה מצדיק פגיעה זו ואילו פוסל פגיעה במינים אחרים עשוי לבסס בקרבם את התפיסה שלפיה מותר לפגוע בכל מיני החיות.</p> <p>טענה זו עלתה מבחינת הסוגיה בהיבט חינוכי.</p>